

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום רביעי | כח תמוז | פרשת מטות-מסעי

גלון מס' 294

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזרה"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

ועיין בספר "חפץ חיים" (בכלל ב' סעיף י"ב): שהאריך לבאר גודל האיסור להלעיג מדברי הדורש בביהכנ"ס, ובסוף דבריו כתב בהגהה דכל דבריו הם בתנאי שלא נתערב בדברי הדרשן דברי אפיקורסות, אך אם יש בדבריו אפיקורסות כתב ה"חפץ חיים" שבאיש כזה אין אנו מדברים, והפנה לכלל ח' סעיף ה' שם כתב וז"ל: "אבל אותן האנשים שמכירם שיש בהם אפיקורסות, מצוה לגנותם ולבזותם בין בפניהם ובין שלא בפניהם בכל מה שהוא רואה עליהם, או שומע עליהם", [ועיין במה שהביא בביאור הלכה בפתיחת המשנה ברורה (ריש סי' א' ד"ה הוא כלל גדול בתורה וכו') בשם ספר החינוך וז"ל "ובכלל אפיקורסות הוא כל מחשבות זרות שהם הפך דעת התורה"].

תתארו לכם בשבוע שעבר נפטרו שני רבנים גדולים וצדיקים צ"ל, ורק מה ששמעתי שלשום, איך שאברך היתה לו תאונה ונהרג רח"ל והשאיר אחריו 13 יתומים, ועוד אשה שפתאום נפטרה והשאירה אחריה 12 יתומים, וזה מה ששמעתי ביום אחד, ומה לא שמענו?

רבתי 25 יתומים ביום אחד!!!

אני שואל שאלה:

מי הרג אותם?

מי יכול לענות על השאלה הזאת?

כן, אני גם לא יכול לענות על זה, אבל הרשב"י זי"ע אומר שכל הצרות וכל הרציחות אשמים אלו הרבנים שלא אומרים ללמוד זוהר,

מורי ורבתי!!!

הרשב"י מבקש מכל אחד, תלמדו לכל הפחות דף זוהר ביום, ובזה אתם מצילים את עם ישראל, ולא יהיה לכם חלק ברציחות והריגות של אחינו בני ישראל, רבתי מי יכול לספור כמה יתומים ואלמנות שעם ישראל סובלים רק בשנה אחת, כאן יש לכם התשובה מי הרג אותם? מי הם הרוצחים האמיתיים?

מורי ורבתי!!!

אל תכנסו להתפלל לבית המדרש שהרב אינו אומר לכל אחד ללמוד זוהר ולא עושה שיעור ללמוד זוהר לדקה אחת ביום!!!

תדעו שהרב הזה הוא מערב רב, ואפילו שידרוש נגד הערב רב!

הרשב"י (בתיקון מ"ג ובתיקון ל', ועוד) מגלה לנו המודד חום האוטומטי לדעת מי הם הערב רב!!!

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

מכתבים למערכת

כתוב: שמעו אשמע-אני שומע את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות

ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

ונשים, אסור לומר שהשמחה במעונו בברכת המזון.

עוד נחוץ לעורר בני ישראל על איסור הפריצות בחתונות שנכנסים הנשים אצל האנשים, ואף אלה שנהגים

[כ"ב] "אבן מאסו הבונים" וגו' ואיהו יסודא דכולא, י' דא ברית ועלה אתבני, ווי ל'י' למאן דחאיב באות שבת ובאות תפילין ובאות דיומין טבין ובאות ברית מילה, כאלו אעקר ליה מאתריה ואהדר עלמא לתוהו ובוהו, עד כאן לשונו.

וכיון שמצינו שהקיש רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום אות ברית לאות שבת ואות תפילין ואות יום טוב, נראה שהפגם שזה בכולן ובכולן יש להזהר. (ראשית חכמה שעה"ק פרק י"ז, ועיין מאור ושמש פרשת וישלח).

[פירוש זוהר: (מדובר שם בפסוק נפלה עטרת ראשינו, ומסביר שם ש) ה' עליונה (מדת הבינה), ה' תחתונה (מלכות) ו' עמוד האמצעי סובל שניהן, יסוד הכל י, זה ברית, כל מי שעוקר אותו ומשקר בו עוקר הכל, ומפיל אותו, וי' זאת אבן השתיה, והיא יסוד הכל ועליה נבנה, ומי שחוטא באות עוקר אותו ממקומו ומחזיר העולם לתוהו ובוהו. עד כאן מהזוהר]

עוד (שם) כל מה דפגים אות ברית בההוא טיפה דאיהו יחודא וזריק ליה באתר אחרא גרם לה למיהוי יבשה מסטריה דאסתליק נביעו ויחודא מינה ואשתארת איהו יבשה ודא גרם חורבן עלמא ומיד איתמר ונהר יחרב ויבוש. אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון ומתרגם עד דימות מותא תנינא, וטעמא משום דעל ידי חובא דא אית ביה חילול ה' מתדבקא מסאבא במשכנא ונטיל זוהמא במטרוניתא ברזא דחילול ה' לשון חלל דמפריד בין יסוד ומטרוניתא והוי חללא תמן ומתדבקי הנהו סטרי. (מגיד מישרים מקץ).

ובזוהר (פרשת ויחי דף רי"ד עמוד ב') כד מסאבין ליה להא את קיימא קדישא ועאל ליה לרשו אחרא, סליק מניה האי קדישא דחותמה, והוא כמה דחריב עלמא, וסאיב חותמיה דאשתלם ביה שמא דקודשא בריך הוא והא הוא חרב עלמא.

[פירוש זוהר: וכאשר מטמאים את זה אות ברית קודש, ומכניס אותו לרשות אחרת, מסלק ממנו זו קדושת החותם, והוא כמו שמחריב העולם, ומטמא החותם שנשלם בו שם הקדוש ברוך הוא, והרי הוא מחריב את העולם.]

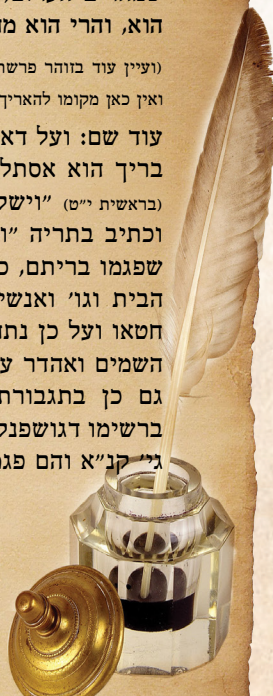
(ועיין עוד בזה פרשת מצורע דף נ"ג עמוד א' על הפסוק זאת תהיה תורת המצורע, ואין כאן מקומו להאריך).

עוד שם: ועל דא עלמא מתמוגגא זעיר זעיר ולא ידע, וקודשא בריך הוא אסתלק מן עלמא. (ורע קודש). ויש לרמוז בזה פסוק (בראשית י"ט) "וישקף על פני סדום ועמורה", סופי תיבות מילה וכתוב בתריה "והנה עלה קיטור הארץ כקיטור הכבשן" לפי שפגמו בריתם, כמו דכתיב "ואנשי העיר אנשי סדום נסבו על הבית וגו' ואנשי סדום רעים וחטאים" וגו', ולפי שברותחין חטאו ועל כן נתחייבו ונידונו גם כן ברותחין בגפרית ואש מן השמים ואהדר עלמא לתוהו ובוהו, כי על כן נידונו דור המבול גם כן בתגבורת המים ק"ץ יום לפי שפגמו במדת היסוד ברשימו דגושפנקא דמלכא חותם המלך הוא שם אהיה במילואו ג"י קנ"א והם פגמו בא' ונשאר ק"ן. (תורת חיים).

המשך בעלון הבא

- 364. ספר אוצר הכשרות- ספרי האדמו"ר מהאלמין 364
- 365. ספר לימוד זוהר לשביעי של פסח 365
- 366. ספר אגרות הרמח"ל והזוהר, סיפורי הזוהר הקדוש ועוד 366
- 367. ספרמאמריהרשב"י-מסכתסוכה-חגיגה367
- 368. ספר קובץ הסכמות ומכתבים 368
- 369. ספראנציקלופדיההעולמיתבנושאפסח369
- 370. ספר זוהר פסח - הקדמה 370
- 371. ספר הזוהר ובנייהו- דרשה לחיזוק לימוד הזוהר הקדוש 371
- 372. ספר הקדמות זוהר תורה 372
- 373. ספר מאמר הגאולה- סוד החשמל וביאת משיח 373
- 374. ספר "פתח אליהו" לתורת הזוהר - ומעלת אמירתה 374
- 375. ספר מאמרי הרשב"י - הזוהר הקדוש- הקדמת הזוהר 375
- 376. ספר ערכתי נר למשיחי- סדר עריכת הנרות דיניו ומנהגיו 376
- 377. ספר קול הזוהר- נשמע בארצינו- הכנה לביאת משיח 377
- 378. ספר מעלות הזוהר- בשבח לימוד הזוהר בלשון הקודש 378
- 379. ספר מי מקווה טהרה - כמי גן עדן 379
- 380. ספר ארכיון ספרי זוהר של הרשב"י 380
- 381. ספר זוהר השבת המחולק לפרשיות השבוע, ולג' סעו"ש 381
- 382. ספר הודעה משמחת לכלל ישראל-אידרא השלם מחולק לחודשי 382
- 383. ספר השבת בישראל כהלכתה - עונש המחלל קדושת השבת 383
- 384. ספר סיפורי הזוהר- מלוקט מכל ספרי הזוהר הקדוש 384
- 385. ספר ליקוטי זוהר בראשית 385
- 386. ספר זוהר מגנא ומצלא- 386
- 387. ספר הזוהר - ביאור ע"פ פרשיות השבוע 387
- 388. ספר ברכות והודאות- חשיבות ברכות הנהנין 388
- 389. ספר חדש- סיפורי הזוהר 389
- 390. ספר ליקוטי זוהר - תהילות דוד- סדר בראשית 390

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

חביעה ט"ו | כז

וְדַנְיָאֵל דְּאַסְתָּמַר מֵהָאִי, כְּדִ רְמוּ יִתְיָה לְגוּבָא דְאַרְיִיוּתָא, אֲשֵׁתִּילִים בְּצוּלְמָא דְמַאֲרִיָּה, וְלֹא שְׁנֵי (פְּרָאשִׁית קְצִיאָ ע"א) צוּלְמִיָּה לְצוּלְמָא אַחְרָא, וְעַל דָּא דְחָלוּ אַרְיִיוּתָא מִנְיָה, וְלֹא חֲבַלוּהוּ. וְהָהוּא רְשַׁע, בְּשַׁעְתָּא דְמַלְכוּתָא אֲתַעְדִּי מִנְיָה, (דְּנִיָּאֵל) וְעַם חֵינֹת בְּרָא הָהוּא מְדוּרִיָּה, אַעְדִּי צוּלְמָא דְאַנְפִּי מִנְיָה, וּמֵהָהוּא יוֹמָא, לֹא אֲתַחְזִי צוּלְמִיָּה, צוּלְמָא דְכַר נָשׁ. וְכָל בְּעִירָא דְאַתִּי, אֲתַחְזִי לֵיהּ, צוּלְמָא דְזִינְיָה, וְנוֹקְבִיָּה, וְהוּוּ אֲתִיָּין עֲלֵיהּ כְּלָהוּ, וּבְכַמָּה זְמַנִּין הָווּ אֲכַלִּין לֵיהּ חֵינֹת בְּרָא, כִּר דְאַתְגָּזֵר הָאִי עוֹנֶשָׁא עֲלֵיהּ, בְּגִין דְכַתִּיב, (חֲבִקוּק א) וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס, בְּגִין כְּדָ, כְּלָא יִתְקַלְסוּ בֵּיהּ, כָּל הָהוּא זְמַנָּא.

[בלשון הקודש] וְדַנְיָאֵל שְׁנַשְׁמַר מִזָּה, כְּשֶׁנְּקָוָהוּ לְגַב הָאֲרִיּוֹת, הִשְׁתַּלֵּם בְּצֵלֶם רְבוּנוּ, וְלֹא שְׁנָה צֵלְמוֹ לְצֵלֶם אַחֵר, וְלִכְן פְּחָדוּ מִמֶּנּוּ הָאֲרִיּוֹת וְלֹא חֲבָלוּ בוֹ. וְאוֹתוֹ רְשַׁע, בְּשַׁעָה שְׁהַעֲבָרָה מִמֶּנּוּ מַלְכוּתוֹ וּמְדוּרוֹ הָיָה עִם חֵינֹת הַשְּׂדָה, הֶעֱבַר מִמֶּנּוּ צֵלֶם פְּנִי, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא נִרְאָה צֵלְמוֹ צֵלֶם שֶׁל אָדָם, וְכָל בְּהֵמָה שֶׁבָּאָה, נִרְאָה לָהּ בְּצֵלֶם שֶׁל מִינָהּ וְנוֹקְבִתָּהּ, וְכֵלֶם הָיוּ בָּאִים עֲלָיו, וּבְכַמָּה פְּעָמִים הָיוּ אוֹכְלוֹת אוֹתוֹ חֵינֹת הַשְּׂדָה זוֹלַת נְגוּר עֲלָיו הָעֵנֶשׁ הַזֶּה, מִשּׁוּם שְׁפָתוֹב (חֲבִקוּק א) וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס, מִשּׁוּם כְּדָ כְּלֶם הַתְּקַלְסוּ בוֹ כָּל אוֹתוֹ זְמַן.

תָּא חֲזִי, מַה פְּתִיב, (דְּנִיָּאֵל א) וְלִמְקַצַּת יָמִים עֲשֶׂרָה נִרְאָה מִרְאֵיהֶן טוֹב מִכָּל הַיְלָדִים הָאוֹכְלִים אֶת פֶּת בֶּג הַמֶּלֶךְ. נִרְאָה מִרְאֵיהֶן טוֹב, דְּצוּלְמָא דְמַאֲרִיָּהוּן לֹא אַעְדִּיאוּ מִנְהוֹן, וּמֵאַחֲרֵי אַעְדִּיאוּ. מֵאַן גָּרִים הָאִי. בְּגִין דְלֹא אֲתַגְעֵלוּ בְּגִיעוּלֵי מִכְלִיהוֹן. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַתִּיב בְּהוּ, וְאַנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי.

[בלשון הקודש] בֹּא וְרָאָה מַה פְּתוֹב, וּמְקַצַּת יָמִים עֲשֶׂרָה נִרְאָה מִרְאֵיהֶם טוֹב (י"ט) מִן כָּל הַיְלָדִים הָאוֹכְלִים אֶת פֶּת בֶּג הַמֶּלֶךְ. נִרְאָה מִרְאֵיהֶם טוֹב - שְׁצֵלֶם רְבוּנוֹם לֹא זֶן מִקָּהֶם, וּמֵאַחֲרֵי זֶן. מִי גָרַם אֶת זֶה? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִגְעֵלוּ בְּגִיעוּלֵי מֵאַכְלִיהֶם. אֲשֶׁרֵי חִלְקֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׁפָתוֹב בְּהֶם, וְאַנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי.

וְיִדוּעַ הָעֵנֶשׁ בְּחַבּוּט הַקֶּבֶר עַל הָאוֹכֵל מֵאַכְלוֹת אֶסוּרוֹת:

כְּתִב בְּסִפְרֵי אֹר צְדִיקִים (פְּרָק י"ט), וְזֶה לְשׁוֹן קְדָשׁוֹ: דַּע פִּי מִי שֶׁלֹּא הָיָה מְדַקְדָּק בְּמֵאַכְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הָיָה נֹזֶהר לְהִבְחִין בֵּין אֶסוּר לְהֵתֵר, וְאַפְלוּ אִינוּ אֶסוּר מִפְּרֵשׁ בְּתוֹרָה אֶלָּא מִחֲמִינּוּ ז"ל. עֲנֵשׁוּ שֶׁלֹּא אַחֵר מוֹתוֹ בֹּא הִמְמַנָּה עַל חַבּוּט הַקֶּבֶר וּמִפֶּה עַל בְּטֵנוּ בְּשֶׁרְבִיטוֹ שֶׁל בְּרוֹזל וְאַשׁ, עַד שֶׁפָּרְסוּ נִבְקַעַת וְיִוצָא פְּרִשְׁנָדָא, וְאַז מֵהַפְּכִין אוֹתוֹ עַל פְּנֵיו וּמִכַּיִם

המסך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה

בענייני הכשרות

ציצית כהלכתו דינו ומנהגיו

פרק א' ג

ציצית כהלכתו

ה. כל המעביר ציצית על עינו כשקורא פרשת ציצית יהא מובטח שלא יבא לידי סמוי עינים (בית-יוסף אורח-חיים סימן כד בשם הקדמונים).

1. סגולת ציצית שלא יהא לו כאב שינים (כף החיים אורח-חיים סימן יא ס"ק יז).

2. הסתכלות בכנף של ציצית טוב להסיר כעס (אליהו רבה אורח-חיים סימן כד, מובא גם בשל"ה מסכת יומא בשם האריז"ל וכן במדרש תלפיות ענף כעס). וסגולה להימנע מכעס, להסתכל על הציצית (קיצור של"ה דיני ציצית דף ט"ו, שו"א פ' ויגש, א"ר או"ג, ועוד).

קדושתה

על ידי מצוה קלה של ציצית אדם ישר יחזה פני שכינה

א. עובדא מפורסמת היא (הובא בספר עליות אליהו), שהגר"א זצ"ל לפני פטירתו אחז בציציותיו ואמר בבכיה, כמה קשה להפרד מעולם המעשה הזה אשר על ידי מצוה קלה של ציצית אדם ישר יחזה פני שכינה ואיפוא נוכל למצוא זאת בעולם הנשמות אף אם יתנו כל כחותיו עבורו.

נתן לנו הקב"ה מצוה אחת וציצית שמה ומעלה עלינו כאילו עשינו את כולם יום יום

ב. איתא במסכת שבת דף קיח: אמר ר' נחמן תיתי לי (ישולם שכרי) דקיימית מצות ציצית אמר ליה רב יוסף לרב יוסף בריה דרבה אביך במאי זהיר טפי, אמר ליה בציצית, יומא חד הוה קא סליק בדרגא איפסיק ליה דוטא, ולא נחית ואתא כמה דלא רמיא.

ג. והר"ן בחידושו מפרש ענין במאי דהוה זהיר טפי וז"ל כל תלמיד חכם ראוי לו לקבוע לעצמו מצוה אחת לקיימה כהלכתה עד כאן לשונו. וכן הובא בספרים הקדושים שכל אדם ישתדל לעשות לכל הפחות מצוה אחת בשלימות. והאלשיך הקדוש (שהעיד עליו האר"י ז"ל שכיון אל האמת בדרשותיו, שם הגדולים) כתב שרצה הקב"ה לזכות את ישראל ולקדשו עד שיהיו כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו לה, וזה על ידי מצותיו רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה (מכות כג:) כי יגיעת שניהם יקדשו את האדם, והנה אי אפשר לאדם לקיים כל התרי"ג מצות למען יקדש על ידם כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, על כן נתן לנו הקב"ה מצוה אחת וציצית שמה שבה נזכיר בכל יום כל מצותיו ומעלה עלינו כאילו עשינו את כולם יום יום. וכדבריו מובא במדרש שוחר טוב תהלים מזמור צ'.

המסך בעלון הבא

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

שמים, לא נתקימה החתונה האסורה. ר' ישראל שב לגור עם אשתו ומאז חיו בשלום ובשלוה.

הרבי מבעלז מגלה שנשמת בנו בגלגול קודם היא נשמת ר' ישראל

עד כאן הספור, סיים מרן ר' שלום מבעלז את דבריו והוסיף: "אתם, ר' אנשיל ור' עזריאל באתם בטענה על בני ר' אלעזר, שאינו רוצה כביכול, לתת לכם את חלקכם ברווחים. ובכן, בני לוקח משלו כעת הוא לוקח את המגיע לו עבור הבזיונות והצער שסבל מכם בזמן היותו נע ונד. כי אותו ר' ישראל הוא בני ר' אלעזר ומשלו הוא לוקח".
(אדמור"י בעלז ח"א)

רב מפורסם, מחסידי הבעל שם טוב, נוהג היה מדי שנה בשנה לבוא אל הצדיק ר' ברוך נכדו של הבעל שם טוב. לכבוד גדול זכה הרב אצל ר' ברוך, וכשהיה נפרד ממנו, ערך לכבוד הצדיק סעודה מיוחדת שבה השתתפו נכבדי העיר.

פעם הגיע הרב אל ר' ברוך בערב פסח. הבית היה נקי ומצוחצח לכבוד החג וכשרצה הצדיק לערוך לכבודו סעודה כמנהגו תמיד, לא מצא מקום בו אפשר עדיין להכניס חמץ. הצטער הצדיק, מדוע זה הגיע האורח דווקא עכשיו, כשאין השעה נוחה לארחו כראוי לו, חשב בעצב, אחד מחסידיו שראה בצערו הציע לארח את הרב בביתו, אך ר' ברוך סרב וצוה לערוך סעודה מפוארת כתמיד, רק את מקום מושבו של האורח שינה, הפעם לא הושיבו בראש השולחן כי אם בצידו, ראה הרב את השנוי שעשה הצדיק והבין כי מקפידים עמו המסך בעלון הבא

מכתבים למערכת

קא

הריני לאשר בזאת כי קבלתי ע"י הדואר את הספר החשוב "שחיטת ואכילת בשר כהלכתה" ותשו"ח להשולח...
בכבוד רב צבי יצחק אברמוביץ רב הקריה החסידיית חצור הגלילית

כ

הללו ושייך המים הללו להעיר ואיך תאסור עליהם הא אין אדם אוסר דבר של ראובן על ראובן, כמו כן הבית המטבחים של הנכרים המסתפקין בשר כשר לכל ישראל שבעיר ובלעדס אין למצא בשר והישראל שבעיר סומכין בכשרות אך על רבניהם שרוציין, ודווקא על רבניהם רבני דמתא, וזכו בהכשרות לפי רצונם, והאיך יאסרו הפועלים השו"ב ולגזול הכשרות שלפי רצונם והא דנשמע לפעמים שהשו"ב עשו חתיכא דאיסורא על שחיטתו כשיעשה כך, הוא או כשנעשה ע"י בני העיר, או דווקא בכל העולם כשיש יכולת בהעיר לקחת שו"ב בלעדס דאז לא גזלו הכשרות מהעיר אלא הוא אסר על עצמו ואין שום חובה להעיר כמה דעושה חד"א על שחיטתו אם יעשה כך משום דאז יקחו שו"ב אחר ואינו נוגע אלא לו לברו, משא"כ כאן דאין בידם לקחת שוחט ובודק אחר דחבין להעיר את זכותם ולא חל חד"א וגם שבועה לא חל דידוע בש"ס ופוסק' דלהורעת אחרים לא חל השבועה כלל היכולין לסמוך על עם הארץ הזה בהוראה אפילו קלה שבקלות. **כתבתי זאת למען יהיה למשמרת לעולם בהאיסטוריה העברית באמעריקא.**

ח

רוח הקודש גלויה

[הגה"צ הרידב"ז התחרט מאוד על נסיונו לקבל משרת הרכנות בארה"ב, אחרי שלא עלה בידו לתקן את הכשרות שהוא היסוד הראשון – ולא רצה לקבל השכירות שרצו לתת לו, ובאגרת ששלח הוא כותב וז"ל]:
"אחי ורעי בכואי למדינה הזאת בהעמקים בקראי את אחי ועמי הנקראים שושנה מצאתי שהיא שושנת העמקים במקום שהעמקים יעטפו בר ולחם ומזון ויש מהם שעדיין שושנה היא

